

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-30/05 William Prym GmbH & Co. KG oraz Prym Consumer GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 30 listopada 2007 r. przez William Prym GmbH & Co. KG i Prym Consumer GmbH

(Sprawa C-534/07 P)

(2008/C 37/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: William Prym GmbH & Co. KG i Prym Consumer GmbH (przedstawiciele: adwokaci H.-J. Niemeyer i Ch. Hermann)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-30/05 w zakresie, w jakim dotyczy on wnoszących odwołanie,
2. Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 4221 wersja ostateczna z dnia 26 października 2004 (Sprawa COMP/F-1/38.338 — PO/Igły) w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie,
tytułem pomocniczym uchylenie grzywny nałożonej w art. 2 lub obniżenie jej,
3. Tytułem pomocniczym w stosunku do żądania zawartego w pkt 2 przekazanie sprawy do rozstrzygnięcia Sądowi,
4. Obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Sąd niesłusznie stwierdził, że podział początkowo jednolitego postępowania w sprawie „twardych wyrobów pasmanteryjnych” na postępowanie w sprawie „twardych wyrobów pasmanteryjnych: igły” i postępowanie w sprawie „twardych wyrobów pasmanteryjnych: zamki” bez uzasadnienia takiego podziału nie naruszał praw do obrony wnoszących odwołanie, a w szczególności prawa do bycia wysłuchanym.
- Odmawiając zbadania, czy podział postępowania w sprawie „twardych wyrobów pasmanteryjnych” był niezgodny z prawem, ponieważ sporne naruszenie miało jednolity i ciągły charakter, Sąd naruszył zasadę zakazującą odmowy udzielenia dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz podstawowe prawo do bycia wysłuchanym.

- Sąd niesłusznie zaprzeczył, jakoby został naruszony obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 253 WE. Niesłusznie również stwierdził, że zawierająca luki analiza Komisji dotycząca rozmiaru rynków uznanych za właściwe w sprawie i konkretnych skutków naruszenia na rynku, nie ma znaczenie dla sprawy.
- Sąd naruszył wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien. Wagę naruszenia określił on w odniesieniu do abstrakcyjnej formy naruszenia a najniższą kwotę podstawową grzywny odpowiadającą stopniowi wagi naruszenia uznał za kwotę minimalną, która nie może zostać obniżona. Odmówił on także uwzględnienia dobrowolnego zakończenia naruszenia jako okoliczności łagodzącej, naruszając zasady państwa prawa i równego traktowania.
- W końcu Sąd naruszył zasadę proporcjonalności. Zastosował wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien określając wagę naruszenia równie jednostronnie i formalnie na niekorzyść wnoszących odwołanie, jak zrobiła to druga strona postępowania odwoławczego. Dodatkowo nie podjął się wyważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, tak jak wymaga tego zasada proporcjonalności, lecz zbadał proporcjonalność grzywny wyłącznie w świetle pojedynczych kryteriów różnych w danym wypadku.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 3 grudnia 2007 r. — Assitur Srl przeciwko Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Sprawa C-538/07)

(2008/C 37/22)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Assitur Srl.

Strona pozwana: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano.